

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena o. — nil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inzerate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravništvo je v Ptuj v gledališkem poslopju. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Štev. 4.

V Ptuj v nedeljo dne 22. februarja 1903.

IV. letnik.

Klerikalni boj zoper „Štajerca.“

Zadnji čas je začela briti proti „Štajercu“, kakor se nam piše iz večih krajev na Spodnjem Štajerskem posebno huda burja, povzročena od sovražnikov kmeta, toraj tudi „Štajerca“, namreč od — klerikalcev, med katere moramo žalibog računati tudi mnogo naših duhovnikov. Mi pišemo mnogo naših duhovnikov, ker lahko z veseljem pritrdimo, da še živi med ljudstvom marsikateri, čeprav morda že sivolas mož, kateri je prevzel težko breme Kristusovega učenja, in kateri to breme nosi v poštenosti in v ponižnosti, skrbeč za duše, kojih pastirstvo se je njemu izročilo.

Tisti prijetni časi, ko so duhovniki govorili: „Ne glej kaj delam, ampak poslušaj, kar te učim“, so minuli. Naprednjaki in toraj pač najbolj napredni časopisi delajo na to, da bi spravila duhovščina svoje življenje v soglasje s svojimi nauki in to je, kakor nam bode pač vsaki pameten človek moral pritrditi, gotovo plemenito delo.

Zato je bil tudi „Štajerc“ kot glasilo spodnještajerskih naprednih kmetov tu in tam primoran, tega ali onega duhovnika pokazati svetu v taki luči, kakor si jo je zaslužil, bilo je treba tu in tam zagrinjalo odstraniti, da je vedel tudi svet, da ostane duhovnik, čeprav je dobil vse mašnikove blagoslove, vendarle človek in da on ravno tako lahko greši in zabrede na pota, ki niso pravi, kakor vsak drugi. A odločno pa trdimo tukaj, da nismo nikdar nobednega duhovnika napadali kot takega, temveč le kot človeka, ki je, kakor povedano, zabredel na kriva pota.

Ce nekteri duhovniki nočejo iz lepa kreniti na

pravo pot, potem jih je treba z ojstrejšimi sredstvi pripraviti za njo, treba je take duhovnike privleči s silo, z brcami na pot dobrega vedenja in za to ni boljšega sredstva, kakor da se brezobzirno razkrinka njihovo počenjanje in da se ljudstvo o njem poučuje.

Vi, dragi nam čitatelji, pa razsodite sami, ali smo mi kedaj pisali o katerem duhovniku kaj lažnjivega, sploh pa v vsaki, da ne sme nihče v kakem časopisu pisati lažnjivih dogodbic o kakem človeku, posebno ne o kakem duhovniku, ker ta lahko časnik toži, in postava kaznuje urednika.

Naš „Štajerc“ še ni bil nikdar zaradi svojega pisanja kaznovan, še nikdar ni bil niti v tožbi!

Toraj sodite kmetje, a razsodili že ste itak davno sami, ker to, kar se piše v našem listu o tem ali onem duhovniku, to je volja ljudstva, to je volja kmetov, a ne naša volja. Naši dotični članki so bili napisani vedno od kmetov a ne od nas, vedno so se nam doposlali, ali pa je prišel kateri kmet osebno k nam in nam je označil tega ali onega domačega duhovnika, ker je njegovo življenje opazoval, in ker je hotel spraviti s tem svojega dušnega pastirja nele njemu; temveč tudi sebi in svojim sofaranom v prid zopet na pravo pot.

Nikdar ni šel nihče od našega uredništva ali upravništva po farah vprašat, kako živi ta ali oni duhovnik, temveč ljudstvo, toraj kmetje so nam pisali sami in ti še seveda komaj tedaj, ko je priklopelo počenjanje v farovžu do vrhunca, ko je prekoračilo vse meje in ko si že kmetje niso več drugače mogli pomagati.

Toraj kmetje so nam pisali in sicer še le tedaj, ko so sprevideli, da počenjanje njihovega dušnega pastirja upliva slabo na njihove družine, ko so spre-

videli, da preti ravno od njega njihovi mladini nevarnost, ker se pohujšuje ravno od istega človeka, kateri bi jo moral podučevati v pravem krščanskem življenju. Kmetje so nam pisali, in to dejstvo pa je neovržena resnica, o kateri smo popolnoma prepričani, da kmet, ako hoče svojo mladino pred pretečo jej nevarnostjo varovati, nikdar ne laže!

Sicer pa nismo sprejeli nobenega dopisa, kateri ne bi bil od dopisovalca, našega naročnika podpisan. Ako pa kmet kako pismo podpiše, potem je popolnoma gotovo, da ne bode laži, ki so se nakopičile iz sovraštva, potrdil s svojim podpisom, ker vè, kako drag lahko postane kak podpis. Sicer pa so bili dopisi od naprednjakov, in naprednjak je davno premagal stališče klerikalca, kateri iz osebnega sovraštva obrekuje človeka.

In zakaj so nam to pisali kmetje? Rekli že smo, ker so se bali za svojo mladino in to je tudi res. Saj ve vsaki kmet, koliko pokvari slab duhovnik na kaki fari, vsak ve, da tega, kar je eden zakrivil, sedem poštenih, pravih duhovnikov ne more popraviti.

A vedite, da od takih dopisov nismo priobčili vseh, vedite, da smo marsikateremu prizanesli, in take dopise shranili v našo „črno škatljo“, meneč, da se bode dotičnik poboljšal, ako mu samo namignemo s kako opazko.

Mi smo toraj ravnali, kakor je treba, da se pomaga kmetu, naše stališče je bilo in bode vedno pravično, čisto!

A klerikalci?

Oglejmo si njihovo stališče!

Namesto, da bi naš trud pripoznali, namesto, da bi nam pomagali braniti kmeta preteče mu ne-

„Štajerc“ kot ženih.

1.

Vsak drugi četrtek po svetu odide,
Mladenič iz Ptujja vesel in krepak,
In ako na dom ti po volji ne pride,
Gotovo zaslepljen si farški — bedak!

2.

In pošta ga nosi po celem že sveti,
A „Štajerc“ mu pravi vsak poštenjak,
Od njega Vam hočem danes zapeti,
Saj veste, da kmečki je on korenjak.

3.

Kaplanček se vsaki njega ustraši,
In župnik nekteri pred njim zarudí.
Trepečejo vsi klerikalni pristaši,
Ker kmete nam drage iz spanja budí.

4.

Ni čudo, da ženske ne more dobiti,
Čeprav se mu vedno dobro godi,
Čeprav jih stotero ga hoče vloviti,
Med kmeti je preveč še farške — soli!

5.

Iz prižnice v s a k e je bil že oglašen,

varnosti, porabljaajo ves svoj upliv v ta namen, da bi nam naše stališče podkopali in svoje utrdili. Ako smo mi pisali, da je ta ali oni duhovnik živel nepošteno, ako smo namignili, da se ni držal šeste božje zapovedi in dolžnosti njegovega svetega stana, potem so zagnali klerikalci krik in vik, prali so vedenje takega duhovnika, čeprav je bilo očitvidno napačno, češ ni res, saj pošteno živi, saj je čist, kakor angelj! Njihovo stališče je toraj tako, da zahtevajo, da bi tak duhovnik še n a d a l j e tako živel, toraj bil starim in najbolj pa seveda neizkušeni mladini v pogubo. Saj veste vsi, kako pogubonosni so stavek, glaseč se: „Ja, ako duhovnik tako nepošteno živi, duhovnik, kateri vsaki dan presveto Rešnje Telo zavžije, kateri vsaki dan živega Boga na oltar pokliče, duhovnik, ki bi moral biti čist kakor angelj, potem tudi za moje grehe ne bode kazni preostra.“

Taka misel je nevarna kmečki mladini, proizvaja in podpira jo klerikalno stališče, katero toraj smelo imenujemo, da je nečisto.

Kar spravijo klerikalni listi na dan, to ni družega nič, kakor navadno iztok mnenja mladih, neizkušenih kaplanov, saj dobavlja mariborsko umazano glasilo d o p i s e s a m o o d d u h o v š č i n e !

Obupno vpije mariborski klerikalni listič, in to obupno vpitje priča, da smo mi ubrali prave strune, v vsaki številki piše ta listič, da je „Štajerc“ že popolnoma na koncu, da ga je v tej ali oni vesi odpovedal že zadnji naročnik. Pridite dragi nam, vsaki drugi petek na ptujsko pošto gledat in videli bode, koliko se „Štajerca“ odpošlje, videli bode, da ga gre vsakokrat več v svet!

Zakaj pa vendar podkapajo klerikalci naše sta-

Pri spovedi v s a k i je bil že navzoč,
In kjer ni pomagal farovž razglašen,
Je moral še priti „misjon“ na pomoč!

6.

V adventu ga župnik je hotel ženiti,
S kaplanom ga ženita v postu oba,
Za pričo ponudil se dohtar je zviti,
In farška bi Mica za „jungferco“ šla.

7.

A „Štajerc“ za vso to druhal se ne briga,
Zaljubljen v prostost se lep je pogled,
Prostost pa oklepa farška veriga,
A vendar od deve te „Štajerc“ je vnet.

8.

Tedaj, ko od spon se zadnja raztrga,
Katere lomiti je „Štajerc“ začel,
Tedaj, ko premaga druhal se ta grda,
Tedaj bo mladenič naš devo objel.

9.

In kmete napredne, drage mu brate,
Kateri k ženitvi pomagali so,
Vse te pa povabil bo „Štajerc“ kot svate,
A zakon pa dolgi — večni naj bo!

lišče? Dragi nam, samo radi tega, ker se nas bojijo sami, ker se bojijo za svoje izvoljence, ker so prepričani, da pride danes ali jutri ta ali oni njihov ljubljenelec v dolgi črni suknji tudi na vrsto, in bode v naših predalih posvetlen od luči, kakor jo je zaslužil.

A ne samo zgoraj, (toraj v Mariboru) nam delujejo nasproti, ne, kakor kažejo naši dopisi, v mnogih krajih se porabi vsako sredstvo proti „Štajercu“ ravno od duhovnikov. V mnogih krajih rečemo, povsod hvala Bogu ne, ker niso vsi duhovniki taki, da bi imeli vzrok nas sovražiti, in se nas bati!

Vedite namreč kmetje, da tisti duhovnik, kateri najbolj kriči proti „Štajercu“ na prižnici (kancelnu), tisti kateri smatra čitanje našega lista v spovednici za greh, ni kaj prida, ker hoče naše stališče samo radi tega podkopavati, ker ve, da ima sam prav mnogo grehov na duši, ker ve, da ne živi tako, kakor zahteva njegov sveti stan, in se radi tega boji, da bode prišlo njegovo slabo življenje danes ali jutri gotovo skozi „Štajerca“ na svetli dan. Radi tega se nas boji in radi tega nas zmerja!

Od pravega dušnega pastirja, in zopet nam je treba hvaliti Boga, da še jih je mnogo takih, ni bilo in ne bode nikdar nič slišati proti „Štajercu“, ker on spolnuje dolžnosti svojega stanu, on tako živi, da se mu ni treba bati, da bi bilo njegovo ime in njegovo vedenje orisano v našem listu! Seveda slabega o njem ne moremo ničesar pisati, — hvaliti pa ga žalibog ne smemo, ker bi ga s tem razpostavili strašnemu preganjanju vseh tistih duhovnikov, kateri imajo vzrok, da se nas bojijo.

In kakor smo začeli, tako bomo tudi nadaljevali. Brez ovinkov povemo, da dokler bode imel „Štajerc“ odprte svoje predale, se bode doslednje držal svojega čistega stališča!

Proti naši edino pravi katoliški veri nismo bili nikdar in ne bomo, proti pravemu duhovniku tudi ne, tisti pa, katerim je treba poboljšanja, pridejo še vsi na vrsto!

Brat Veseljak.

Pred mnogimi leti živel je zelo hraber in pogumen vojak, zaveljo svoje vedno dobre volje in veselosti brat Veseljak imenovan. Kakor so ga njegovi drugovi radi imeli in ljubili, istotako so se ga bali njegovi sovražniki, ker na bojišču mu ni bilo enakega. Ali, ko se je bil mir sklenil, bilo je mnogo vojakov odpuščenih in tudi brata Veseljaka zadela je osoda, da je moral s štirimi groši in kosom kruha v roki zapustiti vojsko in oditi.

Potujoč našel je sv. Petra, kateri je v podobi berača sedel na poti in prosil brata Veseljaka milosčine. »Teško bo kaj dragi moj«, odgovoril je ta. »Jaz sem sam ubogi revež, ki imam samo štiri groše in kos kruha, ko bom s tem gotov, moral bom beračiti, kakor ti. A vendar boš nekaj dobil.« Sedaj je razdelil kos kruha na četiri dele, dal en del kruha in en groš sv. Petru. Sv. Peter se je zahvalil in odšel, vsedel pa se je drugi in tretjkrat vsikdar v drugi podobi berača na pot, brat Veseljak se ga je usmilil in mu je dal vsakokrat en del kruha in en groš. Ko je imel še malo kruha in samo en groš, šel je v krčmo, ki je stala tik ceste, jel je kruh in si dal za groš piva prinesiti. Ko je to potrošil, prišel je sv. Peter v podobi vojaka prosič zopet milosčine. »Ko bi ti prej prišel,

Kmetje, pazite na duhovnika, kateri zmerja naš list, ker ima gotovo vzrok, da se nas boji, in tak duhovnik, kateri se boji naprednega časopisa, je gotovo nevaren za Vas in posebno za Vašo mladino!

Na svetlo z njegovim slabim vedenjem, njemu samemu, Vam kmetje in naši lepi domovini v prid!

Dalje prihodnjič.

Spodnje-štajerske novice.

Dvojna zlata poroka. Od Male Nedelje se nam poroča: Tukaj se je vršila dne 11. tega meseca redka slavnost, namreč dvojna zlata poroka. Slavljenca so bili: Anton in Tereza Horvat iz Moraveč, ter Martin in Urša Sodec iz Precetinec. Slavnost bi pa bila še dosti lepša, ko bi ne komandirala pri nas farovška gospodična lepa Polonca, katera je imela dne 9. t. m. svoj god in gospod župnik zaradi tega nikakor ni utegnil sv. zakramentov, posebno sv. zakona deliti. Kam smo prišli in kam še bomo, če nam bodejo gospodične iz farovža ukazovale? Iz dna srca želim, da bi se slavljenca še učakali v zdravji in veselju mnogo let, in tudi, da bi se gospodična Polonca ne utikala v stvari, katere jo popolnoma nič ne brigajo.

Sz i.

Župnik v Crešnjevcu. Naš slavní prijatelj, župnik Sušnik v Crešnjevcu pri Slov. Bistrici, krajnski rojak, je te dni dobil od svojih faranov prav regimentno spričevalo. Tako dolgo je dražil svoje farane, da so ti vendar le enkrat zgubili z njim potrpljenje. Te dni se je podalo več kakor deset možev iz vrle, napredno misleče crešnjevske fare župnika tožit k g. knezoškofu Napotniku v Maribor in ga prosit, da bi jih rešil, da bi jih branil tega župnika. Med temi moži so bili župani (občinski predstojniki) vseh treh občin v fari, ter načelnik konkurenčnega odbora. Škof se je mnogoštevilnih odposlancev crešnjevske fare tako ustrašil, da jih je poslal h kanoniku Hergu. »Zakaj pa Vas pride toliko, je vprašal škof?“ Kmet pa mu

prijatelj,« rekel je Veseljak, »bil bi ti rad pomogel, sedaj imam tako mnogo in tako malo, kakor ti in ako ti je drago, lahko skupaj beračiva.« — »No, tega meni baš ni potrebno«, reče sv. Peter, »jaz razumejem nekoliko od doktorstva in s tem sem bom že preživil. Ti pa me moraš spremljati in lahko imaš vsakokrat polovico mojega zaslužka.«

»Jaz sem s tem zadovoljen, rekel je brat Veseljak in potem sta šla oba dalje. Ko sta kratek čas potovala, prišla sta do neke hiše, iz katere sta slišala javkanje in jokanje. Gresta toraj v njo, in najdeta umirajočega moža in jokajočo ženo. »Ne jokajte se,« rekel je Peter, »temu možu se lahko da pomagati.« Potem je vzel iz žepa mažo, s katero je možu čelo namazal in mož je v tem trenutku vstal zdrav iz postelje. Mož in žena bila sta presrečna in sta vprašala s čim bi skazala svojo hvaležnost. Ko Peter na noben način ni hotel nič vzeti, dregnil ga je brat Veseljak in mu prišepnil: »Pa vzemi nekaj, saj midva potrebujeva.« Medtem je prinesla žena jagnje, s katerim je hotela Petra prisiliti. Ko pa Peter tudi jagnjeta ni hotel vzeti, rekel mu je brat Veseljak: »No pa ga vzemi, saj ničesar nimaš, kako pa hočeš živeti! Potem je Peter vendar rekel: »Naj bo, jaz čem jagnje vzeti, ali nesel ga ne bom, ako hočeš ti to storiti, mi je prav.«

»To ni nikaka težava,« odgovoril je brat Veseljak naloživši si jagnje na rame.

odgovori: „Gospod, nas je 12 tukaj, a več kakor 200 faranov smo komaj pregovorili, da so ostali doma, ker so hoteli z nami iti, da bi se pritožili radi župnikovega postopanja!“ — Te besede sodijo dovolj o župniku. Sicer smo mi župnika Sušnika v „Štajercu“ parkrat prav pošteno podbrivali, toda kakor vidimo se ni poboljšal. „Gospodar“ in „Fihpos“ pa sta po svoji stari navadi tega svojega ljubljenca prav pridno zagovarjala. Kmetje, kdo Vam je želel dobro — „Štajerc“ ali „Gospodar“? Berite naš današnji uvodni članek! Že tukaj imate krasen dokaz za naše trditve!

Mlin na Dravi zgorel. Dne 7. t. m. je zgorel v Zabovcih veliki mlin posestnika Tement, kateri je plaval ob bregu Drave na mlinski ladji. Mlin je popolnoma zgorel, in posestnik ima škode nad 5000 goldinarjev, ker ni bil proti ognju zavarovan. Kmetje, dajte si Vaša poslopja zavarovati. Nam je znano neko zavarovalno podjetje, katero tirja za zavarovanje prav malo plačila, in katero izplača, ako se zgodi nesreča, t a k o j celo zavarovano svoto, ne da bi kaj odtegnilo. Naslov in vsa pojasnila pošlje „Štajerc“, treba je priložiti za odgovor znamko (marko).

Tat. Dne 8. t. m. so bile pri ptujskem trgovcu g. Slawitsch trojne spodnje moške hlače, katere so visele pred trgovino, vkradene. Slučajno je videl nek gospod to tatvino, a ni mu bilo mogoče tata prijeti in ga izročiti policiji, a vendar pa ga je s p o z n a l. Omenjeni trgovec zahteva svoje blago nazaj, ker bi bil drugače primoran celo stvar naznaniti sodniji!

Umrli je dne 16 t. m. ptujski mestni občinski tajnik gospod E. Schalon. Umrli je bil jako blag značaj in mnogo siromakov zgubi v njem svojega očeta. Gospod Schalon je bil premožen in je podpisal z dohodki svojega premoženja siromake ne le v Ptui, temveč tudi v ptujski okolici. Čeprav je bil Nemec, je dobil od njega marsikateri siromaški Slovenec prav izdatno podporo. Naj bode blagemu ljubitelju siromakov zemlja lahka!

Potem sta šla naprej in sta prišla v gozd, tukaj je rekel brat Veseljak svojemu drugu: »Glej, to bi bil lep prostor tukaj bi mogla jagnje speči in pojesti.«

»Jaz sem s tem zadovoljen, ali peči pa ne vem, ako hočeš ti ta posel izvršiti, šel bom jaz med tem okoli po gozdu in bom iskal zelišča. Ali ti ne smeš prej jesti začeti, lokler jaz ne pridem, ne bo ti treba na me dolgo čakati.«

S tem je bil brat Veseljak zadovoljen, zaklal je jagnje, obesil na kol in ga spekel. Pečenka bila je pripravljena, ali Petra se ni bilo nazaj, bratu Veseljaku so se zelo skominice vrtele, ker meso je prijetno dišalo in on je poskusil jagnjetovo srce. To mu je posebno dobro teknilo, tako, da je meni nič ebi nič celo srce snedel. Sedaj prišel je stoprav Peter nazaj in rekel:

»Ti lahko celo jagnje sam poješ, samo srce bi rad jaz mel, ono mi daj.«

»To bratu Veseljaku ni bilo posebno po godu, delal si je kratek čas, kot da bi srce iskal, potem je rekel Petru: »Srca ni tukaj.« — »No kje bi pa bilo?« reče Peter.

»To meni ni znano«, odgovoril je brat Veseljak »ali glej, kako neumna sva oba, iščeva jagnjetovo srce, a nobenemu e pade v glavo, da jagnje sploh nima srca.«

»To se mi smešno zdi«, rekel je Peter, »da jagnje ne imelo srca, saj vsaka žival ima srce.«

Nekaj o soli. Kakor je cenjenim našim bralcem znano, smo priložili nekterim našim listom v zadnji številki peticijo ali prošnjo, na katero naj bi se kmetje podpisali, da bomo potem potrebno ukrenili proti sklepu ministerstva, katero zahteva, da mora vsak kdor hoče kupiti grudo soli, kupiti tudi k tej grudi spadajočo zdrobljeno sol. Do sedaj se je poslalo jako veliko teh prošenj na našo uredništvo. Kdor še nam hoče poslati to prošnjo, naj to še stori v teku meseca februarja, ker bomo v začetku meseca marca poslali vse te prošnje na Dunaj.

Iz Koroškega.

Od Hebne peči. Si ga videl no, kako je bil presneto hud v „Miru“, ker je slišal resnico iz „Štajerca“? On pravi, da moram jaz kak „kontrolor“ biti, ker vem, da bere „Štajerca“ veliko (200.000) ljudi. Še vi klerikalci težko čakate, da dobite „Štajerca“ v roke in da ga berete. Pri nas pa ga imamo še rajši. En sam natis se bere najmanj od 15 ljudi. Ti praviš: „Po naključbi mi pride v roko 26. št. „Štajerca.“ Kje pa? Če ne poveš, si lažnik. Morebiti da je dala kaka klerikalna roka še kaj precej „sladkega“ za njega, da ste ga brali; to pa ni po naključbi. Ker si pri Hebni peči tako dobro znan, ti ne bom dokazoval, kdo je od vas s pijačo — zakaj pa ne rečeš, s „kolmažovim“ — vplival na volilce, ker ga sam le predobro poznaš. Povem vam tudi, vi klerikalni hujskači, da vam ni treba nikomur svetovati, ker ste sami najbolj bolni. Ti dopisnik „Mira“ imaš pa največ „putra“ na glavi. Kavski se sam za svoj nos, vleci se pred ogledalo in poglej se, ako pa ne boš videl več putra, potem pa veš, da se ti je že na tvoji „juri-stni glavci“ raztopil. — (Opomba uredništva: Dobro tako, le po njih, po teh zabitih klerikalcih, tudi v vašem lepem Korotanu. Z Bogom!)

Iz Spodnjega Koroškega. Dragi mi „Štajerc!“ Zopet par vrst iz Spodnjega Koroškega! Vedi, kako

»Ne, ti se motiš, brat, nobeno jagnje nima srca, le premišljuj, potem boš rekel, da imam prav.«

No, dobro je, rekel je Peter, ako srca ni, tudi nečem nič od jagnjeta, ti ga svobodno sam poješ.«

To je bilo bratu Veseljaku zelo po volji, polovico jagnjeta je snedel, a polovico ga je vtaknil v svojo torbo.

Ko sta se bila odpravila zopet na pot in kratek čas potovala, prišla sta do velike vode, in ker ni bilo brvi, sta jo morala pregaziti. Peter je rekel, naj brat Veseljak gre naprej, ali ta ni hotel, misleč, ker je njegov drug bil glede jagnjeta tako velikodušen, mora mu on tukaj s tem skazati čast, da ga pusti iti naprej, njegov pravi namen pa je bil ostati ako bi bila voda pregloboka. Peter je pregazil vodo, katera mu je segala morda do kolen. Sedaj se je tudi brat Veseljak upal v mokroto, ali voda je rastla zmirom večja in večja in slednjič mu je narastla že do vrata. V velikem strahu je zakričal: »Brat, pomagaj mi!«

Peter je rekel: »Hočeš prej priznati, da si srce snel?«

»Ne,« odgovoril je, »jaz ga nisem snedel!« Potem je narastla voda vedno večja, tako da mu je bila do ust, »pomagaj mi brat, drugače se moram vtopiti«, kričal je vojak.

Peter ga je zopet vprašal: »Hočeš priznati, da si pojedel jagnjetovo srce?«

»Ne« ponavljal je, »jaz ga nisem pojedel.« Peter je

se nam v Kotlah godi. Gospod župnik je v nedeljo dne 8. t. m. iz prižnice povedal, da nam vsem tistim, kateri beremo „Štajerca“ ne bode treba iti za veliko noč k spovedi. Najbrž vè župnik, da mi, ki beremo napredne liste, nismo tako potrebni spovedi, kakor klerikalci ali pa ga najbrž rado preveč zebe, in nam je to povedal, ker se je bal, da bi prišlo preveč ljudi k spovedi. Seveda v spovednici ni tako fletno biti, kakor v gostilni. Prihodnjič nekaj o P... in J... Srčni pozdrav od kotolskega farana. Toraj kmalu na svidenje! —

Kaplan, ki je hotel zastupati svojega župnika. Koroški kaplan, ki je hotel zastupati župnika, kateremu je, kakor smo poročali, vkradel hranilnične (šparkasne) knjige in ž njimi vzdignil 2000 goldinarjev, bode sojen v mesecu marcu. Seveda so ga hoteli proglasiti klerikalci za — norega, in radi tega je bil odpeljan v bolnišnico. V bolnišnici pa so zdravniki spoznali, da je popolnoma pri zdravi pameti.

Zlata ruda. Kakor se nam piše, so v Zgornjem Dravogradu našli zlato rudo. Zlato je zmešano s kamenjem in s prstjo in sicer tako, da se lahko pridobi iz 10 meterskih centov te mešanice 40 do 50 gramov čistega zlata. Žila je močna in se zbuja upanje, da bode stanovitna. Dobro bi bilo!

Ciganka jo je goljufala in okradla. V bližini mesta Beljaka ima neka kmetica že več časa bolno hčerko. Namesto pa, da bi jo pustila vračiti od kakega zdravnika, kateri se je zdravilstva že več let učil, jo vrači s tako zvanimi domačimi sredstvi. To je velika neumnost, ker bode s tem bolezen hčerke še pohujšala. V zadnjem tednu se je pritepla k tej kmetici tudi neka ciganica. Trdila je ta goljufiva ciganka, da ona ve, kaj čaka hčerko in da ji bode „razložala“ bodočnost, samo treba jej je plačati za to eno krono. Kmetica je bila vendar toliko pametna, da tega ni verjela. Ker pa je hotela sitno ciganico odpraviti od hrama, dala jej je 40 vinarjev. Ciganka je odišla. Kmalu potem pa je opazila kmetica, da

jej je več reči v hiši zmanjkalo. Nič dobrega sluteč pogleda tudi kje ima svojo mošnjo, a glej tudi mošnjo z denarjem vred je ciganica „odložala“. Kmetice, zapodite take babure od hrama, ni se Vam jih treba bati, da bi Vam kaj „ocoprala“, ker to ni mogoče.

Dopisi.

Od sv. Križa na murskem polju. Dragi „Štajerc!“ Jako hitro se množi število tvojih naročnikov pri nas, saj pa tudi ni slišati, da bi te gosp. župnik kdaj prepo-vedali. Župnika, kakor jih imamo tukaj, bi potrebovali v marsikteri fari. Dva krčmarja jih sicer jako obrekujeta in ako se ne pobaljšata, bodem nju drugikrat imenoval, jednega za drugim po imenu. In zakaj? Neko nedeljo so čitali jako lep Slomšekov spis za krčmarje. Ker pa se ta dva ne strinjata s temi resnimi nauki, zato sta njih začela hudo sovražiti. Spis pa gotovo ni lažnjiv ker so ga spisali škof Slomšek Krčmarja oba bereta „strupenega miška“. „Laž Dom.“ Še eno. Iz letos prodanih stolov bodejo gospod župnik kupili prižnico, ktera bode gotovo zopet jako lep kras naše farne cerkve. Nič se ne bojte Vaših sovražnikov, gospod župnik, mi Vaši zvesti farani smo Vam na strani in se bomo zmirom potegovali za Vas, ker smo prepričani, da ste jako zavzeti za kmečki mir in blagostan ljudstva. Bog daj še vrlemu in naprednemu župniku dolgo življenje. Slava mu!

Napredni kmet.

Iz Stare in Nove vasi. Dne 10. t. g. meseca je prišla k meni soseda in mi rekla, da njene krave nočejo več mešanice jesti. Grem ž njo pogledat kako da dela ona to mešanico. Ali kako se začudim, ko pri-nesse v strupenem papirju „Laž-Doma“ Barthelnovo klajno apno, ki tako rado pospešuje slast. Hitro jej povem, kje je iskati vzrok. Najpred naj odstrani ta papir, ker on je silno strupen in tega strupa se tudi apno navzelo. Rečem jej, naj si poišče drugega kar pa ni hotela naenkrat storiti. Potem krave zopet

uvidel, da njegovemu drugu ni bilo mogoče do živega priti, ker pa vendar ni hotel, da bi se vtopil, pomagal mu je na suho.

Šla sta dalje naprej, dokler nista prispela v neko kraljestvo, kjer sta slišala, da je kraljeva hči na smrt bolana. »He, brate«, rekel je vojak, »to je voda na najin mlin, ako to hčer ozdraviva, imela bova pomoči za večne čase. Petru je bilo to po volji in šla sta v kraljev grad, ali on je šel čisto po malem, čeprav ga je njegov drug vedno silil, naj beži. Ko sta prišla pred grad, sta slišala, da je kraljeva hči ravno umrla.

»To imava«, rekel je brat Veseljak nejevoljno, »to je kriva tvoja počasna hoja!

»Bodi miren«, rekel je apostelj, »jaz znam mrliča tudi zopet oživljati.«

»No, ako je to res«, rekel je vojak, »potem še ni vse izgubljeno, a moraš se tako pogoditi, da dobiva najmanje polovico kraljestva za plačilo.« Potem sta šla v grad, kjer je bilo vse v največji žalosti. Ko je Peter rekel, da hoče mrtvo kraljčino oživiti, pripeljali so ga v njeno sobo. Sedaj je zapovedal, naj se mu prinese kotel poln vode. Ko se je to storilo, je rekel, naj odidejo vsi iz sobe, samo njegov drug naj pri njem ostane. Potem je razrezal mrtvo kraljčino na kose, katere je vrgel v vrelo vodo. Ko se je bilo vse meso od kosti ločilo, vzel je lepe bele kosti iz vode in njih je na neki blanjki lepo po redu zopet skupaj zložil. Potem je stopil pred njo in

rekel trikrat: »V imenu presvete trojice, mrtva kraljčina vstani!« Ko je bil te besede tretjič izrekel, vstala je kraljčina zdrava in lepa, kakor poprej.

To je kralja neizmerno razveselilo in on je rekel Petru »Zahtevaj, kar hočeš za plačilo, in ako bi bilo polovico mojega kraljestva, moraš ga dobiti.«

Peter je odgovoril: »Jaz ne zahtevam nikakega plačila vaše pripoznanje me že dovolj odškoduje.«

Bratu Veseljaku je bilo, ko da bi stal na žerjavici, kada je slišal te besede, dregnil ga je in mu rekel:

»Ne bodi tako brezpameten, ako nočeš ti ničesar, vendar jaz nekaj potrebujem.«

Ali Peter vendar ni hotel ničesar, ker pa je kralj videl, da bi njegov drug rad nekaj imel, zapovedal je svojemu blagajniku, naj mu torbo z zlati napolni, ko se je to zgodilo, šla naša popotnika dalje.

Ko sta prišla v neki gozd, zahteval je Peter, naj zlato razdeli. S tem je bil vojak zadovoljen, spraznil je svojo torbo in Peter je začel deliti zlato na tri dele. Brat Veseljak ga je sumljivo gledal misleč, kaj se temu po glavi blodi! C deli zlato na tri dele, a midva sva sama.

Ko je Peter zlato razdelil, je rekel: »Jaz sem vester delil, en del je moj, eden tvoj, eden pa tistega, ki je po del jagnjetovo srce.«

niso jedle in so samo vohale v jasli. Nato pa ga še poskusi dati kokošim med kuhanim žitom, morebiti ga bodo one jedle. Ali tudi one ga pustijo in kar bežijo proč, da se nebi navžile strašnega strupa, katerega je razširjalo v fihposovem papirju zavito apno. Drugi dan pa pride soseda zopet in pove, da že danes krave jedo klajno apno, ker ga ni imela več v strupenem papirju „Laž Doma“ zasukanega. Strupen „Laž Dom“ pa je vrgla v peč. Toraj vidiš ljubi „Fihpos“ niti te žival noče kaj bi še te le mi ljudje.

Opazovalec.

Od sv. Ruperta v Slov. gor. Nadejali smo se, da bode tukajšni župnik miroval in sedaj vsaj sam spoznal, da njegovo počenjanje ni spodobno nikomur; pa temu je drugače, gospodu rojijo druge muhe po glavi. Dragi „Stajerc“! saj dobro znaš, kako farizejski mojstri dandanes znajo resnico zasukati, da se svetu lepi delajo. Pač pa gosp. župnik, vaš „ni res“ ne bo imel teka, kakor ste se vi nadejali — veste, ker ni pravičen, ampak poln zvijače. Kakor nekdanji predrzni Napoleon Bonaparte s svojim posilstvom, tako se nam pod svoj „ni res“-popravek ošabno podpiše ves pravičen mogočni — Ivan Pajtler, župnik — s celim svojim župnijskim uradom, češ, jaz sem gospod, če drugač ne gre, pa bom vzel moj „ni res“, to je: laž v sili — na pomoč. Ne bodemo, pa ne bodemo gospoda župnika več tako mirno poslušali! Vidimo pa, da ste nam lepo število vaših neizrečeno lepih, dobrih del in činov že priznali, na katere se niste zagovarjali; gotovo se bodele počasi še ostalih spomnili, da so resnične! Sicer je vam res težko, to vse pomniti, ker uganjate take nerednosti kar zaporedoma in vsak dan nove, kako pa potem zamore človek vsako posebej pomniti. Slišati je res, da se vam tako godi, da niste vi nič krivi, kakor neki mož tobakar, ki še v spanji puši, ker sanja, da še tobak kadi. Gospod župnik, res pa je res, da je tisti hlev, v katerem imate vi vašo živino, na istem gričku, kateri je tik zadnjih cerkvenih vrat. Pred nekaj časom sta

šla mimo po cesti dva tuja gospoda in vprašala: „Kdo pa si je dal postaviti ta novi hlev tukaj pri cerkvi, kjer je videti, da bi se lahko gnojnica dol k cerkvi cedila? Odgovorilo se je: „To ima modri župnik Pajtler sam tako!“ Tudi mi nismo pisali drugači, zato je zasukal župnik tako, kakor da bi mi rekli, da se že cedi; župnik piše, da mu je dal konkurenčni odbor staviti neko gospodarsko poslopje, ne da bi on kaj kriv bil, nam pa se dozdeva, da ne tisti odbor sam, temveč plačevali smo vsi farani, da je bilo veselje, drugače tudi pisali nismo. Res je res, da ste prav poštene hiše imenovali hudičeve hiše, ako pa iste niso poštene, pa dokažite nepoštenost; očitna pa je laž vaš „ni res“. Res, tudi res je, da ste može neke občine ravno pred sv. misijonom grdo v cerkvi obdelovali s hudiči, faloti i. t. d., čeravno še žale besede niso zaslužili — zato smo mislili, da je bila to priprava za sv. misijon; možje pa vašo prijaznost, kakor pišete, gorko priporočajo. Nadalje smo mi pisali, da vi mislite, da človek raje sliši kletvico in šinfanje mesto pridige, kar za kristjane res ni spodobno. Res je, da je žena nosila otroka dvakrat, morebiti je župnik, dobra duša, hotel le dvakrat krstiti. Druge žene, katero ste nakričali s ksin-delni, niste omenili, tudi mi je ne bomo. Res je, da oni, ki je prišel iz Ragoznice po spovednika, pri vas ni našel pomoči in jo je iskal po tujih farah, na kar je bolnica brez spovedi umrla. Kar se tiče vašega protina, nam je tako dobro znano, ker se nam dozdeva, da vam vdari vselej v noge, kadar pride kdo po spovednika ali želi kaj družega, kar je vaša dolžnost. Ali ste tudi takrat imeli protin, ko je prišla ženska prosit spovednika in ko ste ji rekli: „Danes ne morem, jutri tudi ne, ovi dan tudi ne, saj še ne bo umrla, b a b a i m a d e v e t d u š!“ Ali to morda ni res? Večkrat dobi župnik protin v prepiru s kakim pijancem, enkrat je dobil pri tem ves gor po nosu oguljen protin. Drugokrat, ko se je prepiral, ga je tresnil nekdo v jarek ob cesti, da mu je blato

»O! srce sem jaz pojedel,« odgovoril je vojak pogrnivši zlato v svojo torbo, »to mi svobodno veruješ.«

»To ni mogoče,« reče Peter, »ti ga nisi mogel pojesti, ker jagnje nima srca!«

»Hm, ti tako ne misliš, jagnje ima srce, ko vsaka druga žival, zakaj pa ne bi imelo srca?«

»No, naj bo,« rekel je Peter »imej vse zlato sam, ali najini poti bodele se sedaj ločili, jaz nečem več pri tebi ostati.«

»Kakor hočeš brat,« odgovoril je vojak, »ostani zdrav!«

Peter je odšel, brat Veseljak pa je mislil na tihem: »Sreča je, da gre svojo pot, ker to je smešen človek.« Sedaj je živel tako razuzdano, kakor da njegovemu zlatu ne bi bilo nikoli konca in kraja. Zapravljal, podarjeval je zlato in je skrbel na vse mogoče načine, da je njegovemu bogastvu bil malo konec. Sedaj je bil zopet, kakor poprej, reven vojak, kateri je moral za svoj živčes beračiti.

Slučajno je prišel v neko deželo, kjer je zvedel, da je kraljev sinček umrl. Ta vest mu je dobro došla in on je mislil, da bo mrliča zopet oživil in si s tem zopet popolnoma opomogel. Šel je naravnost h kralju in mu rekel, da bo njegovega sinčka zopet uživil.

Kralju se je pripovedovalo že prej, da hodi po svetu neki stari dosluženi vojak, kateri s svojo umetnostjo mrliča

zopet oživlja; toraj je mislil, da je brat Veseljak ta mož. Veselil se je njegovega predloga ter zapovedal, naj ga odvedejo k mrliču.

Brat Veseljak je rekel, naj se mu prinese kotel vode in naj ga pusté samega; potem je razkosal mrličeve ude, jih vrgel v vodo in je pod kotlom zakuril, baš tako, kakor je delal njegov nekdanji drug. Ko je začela voda vreti in je meso od kosti odstopilo, vzel je kosti iz vode, jih položil na desko; a vendar jih pa je narobe skupaj zložil, ker ni več vedel, po kakem redu bi morale biti zložene. Potem je stopil pred mrliča in rekel trikrat: »V imenu svete trojice, mrlič, vstani!«; ali mrlič se ni genil.

Poskusil je še enkrat, ali vse je bilo brezvspešno, na mrliču ni bilo nikakega znaka življenja; slednjič bil je brat Veseljak nevstrpljiv in je jezno zakričal: »Paglavec vstani! Vstani, ali pa ne bo se ti dobro godilo!«

Ko je te besede izgovoril, prišel je Peter nevidoma skoz okno v svoji prvi podobi kot vojak in rekel: »Brezbožnež, kaj delaš? kako bi mogel mrlič tebe ubogati, ker si njegove kosti tako narobe zložil?«

»Hvala Bogu brat, da me osvobodíš moje neprilike, jaz sem delal, kakor sem znal; sedaj mi pomori!«

Konec prihodnjič.

vun vleklo protin. Samo kedaj so uradni dnevi v posojilnici, mu menda protin ne škodi. Res, da je oni omenjeni izvoljenec izrazil sam: „Kaj, če temu kmetu prodamo posestvo, pa pride na nje drug gospodar!“ Bila je to hudobna, farizejska duša! Res je, da je govoril župnik, da je hudič, kateri bere „Štajerca“ in da je „Štajerc“ hudič; še tisto nedeljo zopet, ko je prinesel „Štajerc“ naš dopis, je na prižnici župnik imenoval neke ljudi „hudiče“. Tedaj pa le naj trdi svoj „ni res“. Res je tudi, da je župnik računil 5 gld. za poroko in to ravno siromaku. Župnik pa piše, da ni računil vsakemu jednako, mislimo pač, toraj računi, kak je človek; bolj se mu neumen dozdeva, več menda računi! Res je tudi, da je plačal kmet za pogreb 102 kroni in nekaj vinarjev. Ako je računil župnik 100 kron, je morda storil to iz usmiljenja za pot, — eno uro daleč. Grda pa je laž, da je župnik zasuknil 202 kron, kar mi nismo pisali, menda mu je žal, da ni računil 202 kron. Nadalje piše, da ga je kmet silil, da bi moral še več računiti — ne vemo, če je to res — težko vam bo to kdo verjel, vsak se bo smejal, kajti kmetje imajo bremen in plačil, da jih itak že ne morejo zmagovati. Akoravno pa bi kmet rekel, le računite, kolikor hočete, denarji so tukaj in se ne ve, čegavi še bojo, kakor piše sam župnik, ne smel bi si menda pomagati s tistim deliti, ampak prav bi bilo, še posvariti pred takim ravnanjem. Ali mislite vi gospod župnik, da od takih denarjev tudi župniki imajo delež, od denarjev, kateri še po umrlih stariših otrokom niti v razdelitev niso prišli? Res je tudi, da je računil župnik za vpelavanje 25 krajcarjev; ako to tedaj ni bilo za tisto vodo, katero je po ženi poškopil, bilo je gotovo za tisto, da je ženo gledal. — Ljubi gospod župnik, vašega vednega izpričevanja z ljudmi tedaj, mislite ne bo nikdar konec; samo idite že nekam na Hrvaško, ali odkod že ste, tam preklinjajte in imejte vaše večne obravnave z ljudmi, da nam še naše mladine ne pohujšate. Mlade deklice so se po potu iz cerkve izpraševale iste besede, kaj to je, kar jih je župnik imenoval, namreč kur... Zato pa nam je rekel župnik: „Bodete že videli, kaj vam bojo porekli milost. škof, kadar pridejo?“ Kaj pa bodo tedaj vam porekli? Nič? Mislite, da bo vaš „ni res“ veljal povsod? Povemo pa, da se bomo predstavili v obilnem številu takrat, prosili bomo za izboljšanje naših razmer, sicer pa bomo še kaj več izpregovorili, ako bode to zmiraj tako pri nas. Prosimo pa tudi, da ni potreba tako silno oblastno izpričevati, kdo da je zinil katero besedo o vam; mislite, da se mi bojimo, da bi župnik vedel, kdo da to piše? O ne, mi se vas nič ne bojimo, ne mislite, da se mi straha tresemo pred vami, kakor kaka nevedna baba, ki se okoli farovža slini! Mi stopimo pred vas, evo vam naše podpise! — (Opomba uredništva: Tukaj sledi več podpisov. Čeprav ste nam dragi naprednjaki dovolili priobčiti Vaše podpise in ste tako odkritosrčno svetu dokazali, da niste vi lagali, temveč da je lagal nekdo drugi, vendar nismo ponatisnili vaših podpisov, ker bi Vas potem župnik, veliki gospod Pajtler, zato pre-

več preganjal. Mi upamo, da se bode gospod Pajtler poboljšal, drugače še bode treba večkrat in še bolj ojstre krtače.)

Od sv. Urbana pri Ptuj. V številki 3. na strani 3, „Našega Doma“ napada neki „narodni“ mladenič tukajšnje nekatere stare mnogozaslužene može in občinske predstojnike zaradi njihovega uradovanja v nemškem jeziku. Celó nad poštnim pečatom, ki dela svojo službo v sedanjí obleki že čez 30 let, spotika se ta mlečozobnik. Nadalje tudi hvali, kako vrlo da napreduje urbano gospodarsko bralno društvo, kako marljivo se društveniki zbirajo v bralni sobi in se pogovarjajo o raznih narodnih in gospodarskih rečeh, rajši kakor bi po krčmah svoje težko pridobljene denarje zapravljali. Nič pa ne omeni, kako ljubezensko se v bralni sobi ozira mladi društvenik tje čez „Slovenskega Gospodarja“ na v „Naš Dom“ utopljeno mladenko, katerej tudi tu in tam švigne iskrica srčne radosti na njegov razvneti, od samega napredovanja že dokaj učeno izgledajoči obrazek. Kaj močno pa upa, da bode pri prihodnjem občnem zboru tudi večina naših gospodarjev prepotrebni izobrazbe pristopila k društvu in si s čitanjem knjig, nahajajočih se vsakovrstne vsebine v omarinih predalih, pridobila potrebno napredovanje. Vprašam te pa zdaj ti urbanski „narodni mladenič“, — pač posili mladenič — „Včem pa obstoji tvoje toliko hvaljeno napredovanje? V omiki ali olik? Odgovori! Najprej pa sprejmi od mene odgovor! Ne v omiki, ne v olik ne napreduješ, pač pa ti napreduje v tvoji neumni buči število kolesc, ki se vrtijo zdaj hitreje, zdaj počasneje, kakor se ti pač same navijajo. Kaj porečeš? Ni li tako? Gotovo! Če bi ne imel v svojej bledušnici premnogo vrtalk, ne napadel bi oseb, katere niso nikoli nič žalega storile. Povej, kaj ti je storil stari, mnogozaslužni poštar, kaj te skrbi poštni pečat, kaj te briga uradovanje tukajšnjih občinskih predstojnikov? Nič! Čisto nič! Te osebe znaš napadati ter o njih pisati cele sestavke in to računiš ti za napredovanje? Tako je tvoje napredovanje, katero vzbuja v starih, mirnih in zasluženih ljudeh jezo in sovraštvo do tebe in do vseh tvojih sodruštvenikov! Ti priporočaš liste, v katerih trdiš da so krščanski! Ali je to pri tebi krščansko ravnanje, če v svojih spisih povzročaš jezo, sovraštvo in kletvico? Ne, ne! Kristus, naš Gospod je učil: „Mir vam bodi!“ Kaj pa ti delaš? Veš, nemir! Sramuj se! Spolnuj to, kar ti nalaga tvoj stan, poštarja in občinske predstojnike pa pusti za nadalje v miru. Tudi tebi veljajo besede: „Mir vam bodi.“ Svetujem, pa ti vendar: Če hočeš v bodoče zopet poročati v „Naš Dom“ kakšno napredovanje, poročaj rajši, kako napreduješ v dosegi toliko potrebne morale, posebno pa tam okoli tvojega sela, ali pa vrzi pero za vselej v kot! Za zdaj pa, ker je ravno pustni čas, in če ni-maš družega opravila, brij raji kozle ali pa jahaj škomrdo. V mescu tvojega imendana, ki ga slaviš 24. t. m. ti želi pamet nazaj urbanski starček.

Od sv. Antona v sl. goricah. Pri nas nam gosp. kaplan vsako nedeljo iz prižnice pravijo o slabih časnikih, pa ne povejo nikdar, kateri so slabi. Jaz sem

ttega gospoda opazoval in videl in zvedel sem, da vsakokrat morda prvi v fari berejo „Štajerca“, med tem ko za klerikalne časopise ne marajo. Mi smo se še vedno pogovarjali o tem in smo pač bili edini, da je „Gospodar slab list, „Fihpos“ pa najslabši, in sedaj so nam še to naš gospod kaplan potrdili. Hvala Vam za to gospod kaplan, Vi ste pravi duhovnik, in za to Vas imamo tako radi tudi mi naprednjaki. Napredni kmet. (Opomba uredništva: Bele vrane so redke!)

Dragi „Štajerc!“ Veseluj in raduj se z nami farani, ker smo se znebili visokoletečega gospoda poštnega uradnika Jakoba Šegula, tvojega najbolj zagriženega sovražnika. Dragi „Štajerc“, to je tisti Šegula, kateri je tebe že v tvojem prvem letniku tako obrekoval in zaničeval in se Jože Verba v Cerkvjenjaku imenoval. Žalibog da še je na svoje krstno ime pozabil. Dragi „Štajerc“ to je tisti, ki je tebe na pošti razčesaval, na tla metal in z nogami teptal (kaj ne, to je olika?); to je tisti, ki je častitega gospoda kaplana Škamleca napeljal, da so vsakega tvojega naročnika šli na njegov dom obiskat. Zakaj le neki? Dragi „Štajerc“, ne jezi se na tega visokoletečega gospoda, ker to on vse iz hvaležnosti dela, zakaj, ko je bil dijak v Mariboru in ni mogel prvega gimnazijskega razreda dovršiti, je šel na Ptuj, tega razreda ponavljat. A v Ptuj ga tudi ni mogel dovršiti, čeprav je v Ptuj od milosrčnih gostilničarjev in od dijaške kuhinje hrano brezplačno užival. Zato se sedaj skazuje kot hvaležnega Ptujčanom, posebno pa tebi dragi „Štajerc.“ Mi farani in tvoji naročniki te prosimo, da ga malo umiješ, morebiti še se kaj poboljša, ker še je mlad. Z Bogom „Štajerc“; Šegula le pameten bodi. drugače še pride več! Tvarine je dovolj. R. R.

Razne stvari.

Nekaj o preteči vojski. Turško cesarstvo je postavilo na bolgarsko mejo mnogo vojakov, in sicer znaša cela armada do sedaj že več kakor 30 tisoč pešcev in nad 2 tisoč konjenikov. Ako Turčija zbere vso svojo vojaštvo, lahko postavi na bojišče nad 9 sto tisoč pešcev blizu 70 tisoč konjenikov in nad 1500 topov (kanonov). Cela njena vojska je morda toliko kakor naša, in bi znašala nad en milijon možev. Sicer se nam preteče vojske ni preveliko bati, ker nimamo Turčin denarja in za vojsko je treba denarja in zopet denarja. Ako se bode uresničilo, da bodejo držali Rusi z nami, potem se še nam je manj bati praskarije na Balkanu. Ako ne bodejo v Macedoniji z reformami (nekako obljubljeno poboljšanje sedajnega stana) zadovoljni, potem Avstrija in Rusija ne bodejo gotovo ovirali Turčije, da napravi red. A vendar pa trdijo nekateri ruski časopisi da se bode v kratkem začela vojska proti Turčiji. Sedaj se o tem ne da nič gotovega pisati in povedati, videli bomo, kar nam prinesejo prihodnji dnevi!

Dežela brez kač in miši. Irlandija je v mnogih ozirih svojega obraza dežela. Ne samo po etnografi-

nih pogojih in socialnem redu svojih prebivalcev, nego tudi po svoji favni se Irlandija razlikuje od vseh drugih dežel Evrope. Na Irskem je namreč popolnoma nepoznan škodljivec poljedelcem in vrtnarjem, to je krtica in poljska miš. Toda še čudneje je pa dejstvo, da se na „zelenem otoku“ kakor Irci sami radi imenujejo svojo deželo, ne nahaja nobene vrste kač, in sploh jako neznatna množina povodnih živali. Začetek take prednosti prenašajo Irci k starodavnim časom. Narodna govorica namreč pripisuje to ugodnost svetemu Patriku, kateri je na vsem zelenem otoku do cela uničil vse škodjive živali.

Zunanje novice.

O Johanu Orthu, bivšem avstrijskem nadvojvodu, kateri se je pred leti odpovedal pristojnosti avstrijske vladarske družine, se govori, da še ni umrl, ampak da še živi v Parani v Braziliji (Amerika) ter da ima lepo posestvo in obilno družino. Tako poroča nekdo v nekem nemškem listu, kateri je baje ž njim govoril.

50 norcev zgorelo. V neki norišnici v Londonu (glavno mesto angleško) je nastal ogenj pri katerem je zgorelo 50 norcev.

Grozen zločin nekega norca. V Loisdorfu na Ogerskem je kmet Huber svoji ženi in najmlajšemu detetu prerezal vrat in jih pustil ležati na tleh. Dve- ma otrokoma in sicer petletnemu dečku in triletni deklici pa je odrezal glave ter jih nasadil na droge pred hišo, truplo pa je skril pod posteljo. Huber je ta zločin seveda v blaznosti učinil.

Mesto ki se pogrezuje. Špansko mesto Koparosa v Novari, katero ima blizu 2000 prebivalcev, se vsled vednih povodenj reke Aragon pogrezuje. Pred kratkem je bila zopet huda povodenj. Reka je celi okraj poplavlila ter 14 hiš čisto odnesla 40 pa tako razrušila, da se bodejo podrle. Mesto je bilo do sedaj jako lepo in so se ljudje večinoma od vinogradov redili. Sedaj pa je reka Aragon napravila že toliko škode, da je nastala lakota.

Dvojčka, ki nista rojena v enem letu. Gospa Stiftova v Chicagi v Ameriki porodila je v novoletni noči dvojčke. Porod je trajal tri ure in tako je prišlo, da je bil prvi otrok rojen dne 31. decembra 1902 in drugi 1. januarja 1903.

24 ur žaloval za ženo. Jure Katić iz Dobrenice se je oženil pred tremi dnevi z lepo črnooko Klaro Radočaj. Mesec dni po poroki je odšel v Ameriko ter se vrnil pred dobrim letom ter živel s svojo Klaro v ljubezni in slogi. Pred mesecem je rodila Klara prvega otroka, a ker je prezgodaj vstala, je zbolela in umrla. V četrtek so jo pokopali. Jure je hudo žaloval ob grobu, v petek, t. j. drugi dan pa je šel k svojemu kumu Janku ter ga zaprosil za roko njegove lepe hčerke Mare ter jo tudi dobil. V soboto sta že šla zaročenca k župniku, ki ju je v nedeljo prvič oklical.

Polom v konsumnem društvu na Dolenji Dobravi. Iz Poljanske doline nad Škofjo Loko se poroča, da v konsumnem društvu v Dolenji Dobravi poka na vseh koncih in krajih. Načelnika tega konzuma, znanega

klerikalnega agitatorja po imenu Žusta so orožniki te dni izročili okrajnemu sodišču v Škofji Loki, ker je preveč skrbel ze svoj žep in tako društvo opeharil za več sto kronic. Kakor se govori, je društvo najvspešneje delovalo za blagor(!) ljudstva, kajti konsum ima nad 6000 kron izgube, vsled česar je konkurz neizogiben. Toraj eno konsumno društvo za drugim gre rakom žvižgat, najsi bode na Kranjskem ali na Stajerskem, in vendar še se znajdejo kmetje, ki so tako nespametni, da pristopijo k takemu klerikalnemu podjetju.

Dobro ga jo nabrisal. Še v prvi polovici pretečenega stoletja je bil običaj, da so vsi umetniki prihajali na oder popolnoma obriti. Sloveči pevec Saintsoy je bil prvi, ki je pretrgal to navado. Ta umetnik je bil velik lahkoživec, ki je tičal popolnoma v rokah oderuhov. Eden najbrezobzirnejših upnikov mu je bil neprestano za petami. Neko jutro je prišel v stanovanje k pevcu, baš ko je ta nažajfan čakal na brivca ter se razgovarjal s svojim prijateljem. Oderuh ga je brezsravno nahrulil grozeč mu s sodnijo in ječo, ako ne poravna dolgov. Pevec pa mu je mirno odgovoril „Ne pridete ob svoj denar; pa vsaj tako dolgo me bodete počakali, da si dam odvzeti brado.“ Ves vesel je odgovoril oderuh: „No, to se razume, ne žurite se, saj imam čas počakati.“ Pevec je poklical brivca in prijatelja za priči in si obrisal milo z obraza. Od tedaj si je pustil rasti brado in oderuh je zaman čakal na svoj denar, tudi sodišče mu vsled njegove izjave ni moglo pripomoči do denarja.

Lastno mater ustrelil. V Sirmskem komitatu, kjer še živé hrvaške rodbine v zadrugah, se je zgodil nedavno velik zločin. V zadruzi Vučinić je prišlo do domačih preprirov, ker se je deklica Dragica poročila z mladeničem iz sosednje zadruge, s katero žive Vučinići v sovražtvu. Daničini starši so zakon zabranjevali, a stara mati ga je zagovarjala. Vsled tega je oče Dragice, Aco Vučinić, ustrelil svojo mater ter se na to sam javil občinski oblasti.

Gospodarske stvari.

Kako se naj konji pred prehlajenjem po zimi obvarujejo. Po zimi se dostikrat zgodi, da se konji po dolgem težkem vlačanju potijo ter morajo in sicer vpreženi dalj časa na prostem stati. Konji se v mnogih slučajih tresejo od mraza in voznik se ne spomni na to, da bi potne konje pokril z toplimi odejami. Nasledki tega so, da postanejo konji bolani, ter morajo mnogo terpeti, pri tem pa ima posestnik konjev še velike stroške. Varujte vaše konje in ne pozabite jih v takih slučajih pokriti. S tem si ohranite konje močne in zdrave, sebe pa obvarujete škode.

Kajenje proti mrazu. Spomlad se približuje. Velikega pomena bode, da se posestniki vinogradov branijo pretečih jim spomladanskih mrazov. Radi tega Vam tukaj priobčimo nekavo navodilo, po katerem se Vam je pri tem ravnati. 1) V vsaki vinorodni občini naj se določijo kurišča, kakor sklene odbor. Vsi tozadevni stroški naj se izplačajo iz ob-

činske blagajne; ter naj se, če je treba, pozneje poravnajo z občinskimi dokladami. 2. Namen kajenju je preprečiti, da se ozračje ne ohladi tako, da bi trtni poganjki zmrznili. Vse trte ne zmrznejo pri enaki toplini, marveč je to odvisno od vrste trt, od kraja, od starosti itd. Vendar zadostuje, če je toplina le malo pod 0 (ničlo). 3. S kajenjem se hoče doseči, da se vzrak vzdigne kolikor mogoče veliko pare, ki zmrznenje najbolj zabranjuje. Radi tega naj se kadi z vlažnimi tvarinami, n. pr. z vlažno steljo, z mahom, z gnojem, s trtnimi odpadki, s čreslom, itd. Smola, katran, itd. stane preveč. Priporoča se, naj se najprej iz trtnih ali enakih odpadkov napravi kolobar, in v ta kolobar naj se namečejo tvarine, za kurjavo določene. Kolobar se zažge s slamo ali s petrolejem, da se hitreje vname. 4. Veliki ognji se napravijo na vseh za to pripravnih krajih v vinogradu, kajti čim več jih je, tem bolje je. Z majhnimi ognji se ne doseže zaželjeni uspeh. 5. Kajenje naj se ne izvršuje samo v nižavah, marveč tudi v visokih legah, ker se potem dim vleže v nižine ter tako najbrž vsled prenasajenja z vlago zabranjuje zmrznenje. 6. Vse, kar je za kajenje potrebno, naj se preskrbi pravočasno, da je pri rokah, kadar se potrebuje, kajti le majhna zamuda utegne imeti prav slabe posledice.

Za kratek čas.

Luka Kljukec in vrag. Za pust ali fašenk nam je poslal nek opazovalec klerikalcev sledečo pravljico. Živel je nekdaž kmetič, kateremu se je prav slabo godilo. Dolgov je imel več, kakor je bilo treba, denarja pa — nič. Slišal je, da mora iti, kdor hoče dobiti denarja kolikor se mu poljubi, na pustni večer ravno ob polnoči, ko se začne pepelnica, v najdaljni jarek ali grabo, kjer se nikdar ne sliši zvon. S seboj mora vzeti celo črnega mačka in ga mora tako dolgo stiskati za rep, da se mačak temu stiskanju popolnoma privadi in da več ne mijavka. Luka Kljukec je imel takega mačka, zato se je podal z njim ob omenjeni uri v znani mu jarek. Tam se spravi v neko rupo in privadi svojega mačka na stiskanje za rep. Ko odbije ura polnoči, je maček vtihnili in glej, prišel je k našemu Luku sam peklenščak — vrag. Takoj ga vpraša, kaj da hoče. Luka se odreže: „Denarja hočem!“ — „Dobro“, reče vrag, „jaz ti dam denarja, samega zlata in sicer polno vrečo, ako mi zapišeš tvojo dušo!“ — Naš Luka se zboji vendar za svojo dušo, nekaj pomisli in reče: „Bi že bilo, toda duše tako hitro ne dam. Ako mi vreče (žaklja) ne napolniš čisto do kraja, potem ti ne zapišem duše!“ — „Dobro“, reče peklenščak, „napolnil ti bodem vrečo do vrha, pojdi z menoj tja v stari grad.“ Luka pa reče: „Danes ne grem, ker nimam vreče s seboj. Ako hočeš, pridem jutri ob tej uri v grad.“ — „Dobro“, veli vrag, „pa pridi in ne pozabi vreče.“ — Drugi dan in sicer ravno ob polnoči je stal naš Luka v starem gradu in je čakal z vrečo peklenščeka. Ko odbije ura polnoči, se ta zares zopet prikaže in pelje Kljukca v veliko dvorano. Tam sta

sklenila pogodbo in Luka je zapisal svojo dušo vragu za polno vrečo zlata. Vrag se spravi na široko in prostorno polico ter vtakne v kad, katera je bila polna cekinov, lopato. Luka podrži vrečo in vrag vrže lopato za lopato zlata v vrečo. Tako meče peklenščak cele četrte ure, a vreča še vendar ni polna. „Kaj bo“, zarenči peklenščak, ker se mu je ta duša vendarle zdela predraga, „kaj bo, ali ne bode skoraj polna?“ — „Ne bo, pa ne bo“, zakliče Luka, „le vrži še večkrat.“ — Vrag se razjezi in še vrže parkrat polno lopato zlata in zopet zakliče: „Bode skoraj polna?“ — „Ne bo, pa ne bo, le vrži,“ odkliče Luka. Vrag vrže še par lopat, potem pa zarjove: „Še ni polna?“ — „Ne bo, pa ne bo!“, zakliče Luka. Zdaj pa se je to vse vendarle zdelo vragu preveč, zato skoči s police in se prepriča, ako ne bi imela vreča luknje. Vreča je bila cela. „Kako vrečo pa to imaš, kje si jo dobil?“, vpraša vrag. Luka Kljukec pa reče: „Le meči, saj še ne bode polna, vreča je namreč — f a r š k a. Jaz sem si jo sposodil.“ Vrag se je na to tako grozno razjezil, da je počil. Luka pa naloži vrečo zlata in jo odnese vesel domov, čeprav ni bila polna. Ker ni bila vreča polna in ker je bil vrag od jeze poginil, seveda Luka ni zgubil duše. Kdor toraj denarja potrebuje, naj si le farško vrečo sposodi, ako zares peklenščak tako rad denar deli.

Nevarna želja. Tat je ukradel v prodajalnici kos platna. Ravno, ko se je zmuznil skozi vrata, pride mu trgovec nasproti. Misleč, da je mož platno kupil, ga prijazno ogovori: »Srečno očka! Prosim, pa še drugokrat kaj!«

Zamišljen človek. Profesor Korošec je bil nekega večera tako hudo zamišljen, da je položil svojo suknjo v posteljo, samega sebe pa obesil na klin.

Hitra smrt. Nekdo je imel zelo mokro in nezdravo stanovanje. Svojemu prijatelju je to pritožil z besedami: »Če bom moral v tej prokletej mokrejši luknji še dolgo živeti, tedaj bom skoraj umrl.«

Razložek med zdravnikom in advokatom. »Kakšen razložek je med zdravnikom in advokatom?« vprašal je nekdo navihanega kmeta, ki je nato odgovoril: Pri zdravniku se človeku oči zaprejo, pri advokatu pa odprejo.

Pisma uredništva.

„V prostosti,“ „Nidek“, ni mogoče rabiti. Prosim kaj družega. Z Bogom!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Tudi Vašega dopisa ne moremo rabiti. Prosim pošljite nam prihodnjič nekaj bolj v obče zanimivega. Kdor plača za en sedež v cerkvi še več, kakor 5 goldinarjev ta je neumen! Berite »cerkvene pristojbine!«

Črešnice. I. A. Bodemo storili, kakor ste nam naročili. Zdravi!

Neustrašeni napredni Tomažovčan. Dopis je preoster, povzročil bi tožbo. Škrlec in dekan Caf prideta v kratkem na vrsto. Blata je dovolj! Porabili bomo pri pranju tudi Vaš dopis, koliko to postava dopušča. Z Bogom!

Ptujska Gora. Pride prihodnjič, ker še čakamo družega dopisa.

Bizeljski kmet. Župnikovi Ančki smo prizanesli. Dopis je v »črni škatlji.« Ako bo treba, pride na dan! Z Bogom.

P. S. pri Pliberku. Prosim za natančno poročilo, potem pa bomo »Mirove« naročnike z najostrejšo krtačo pokrtačili. Hvala za pozdrave. Ured. in upravn. Vas srčno pozdravlja!

Polenshak. S tatvino naj se peča sodnija, ker tat ni vreden, da bi še se bavili z njim v kakem dopisu. Omenjena dva tata brata bodeta dobila gotovo prej ali slej od sodnije svojo plačilo. Zdravi!

J. J. Fotograf. Denar smo sprejeli, prosimo, da nam pošljete še enkrat oglas, kako ga hočete imeti, ker mislimo, da je Vaš prejšnji morda zastarel. Ako ne boste poslali, nam naznanite, kaj se naj zgodi z denarjem! Priporočamo se!

Vsem našim cenjenim dopisnikom. Dragi nam, prosimo Vas, da nam pošlete kakor mogoče kratke dopise. Prišlo jih je v zadnjem času toliko, da bi »Štajerc« moral ako bi jih hotel natisniti izhajati vsak dan. Kratko in važno! Kar še ni prišlo priobčimo prihodnjič. Tačas lepa hvala in srčen pozdrav!

F. S. Reifnig. Sprejeli smo denar in pismo, toda Vašega oznanila ne morem sprejeti, ker je proti postavi! Kaj bi z denarjem? Z Bogom!

Loterijske številke.

Trst, dne 7. februarja: 40, 80, 79, 54, 61.

Gradec, dne 14. februarja: 26, 14, 2, 45, 51.

79

Povabilo

k glavni seji društvenikov založnice (Vorschusskasse), katera se bode vršila v nedeljo, dne 1. marca t. l. predpoldne ob 9. uri v družbeni pisarni pri Jagodiču.

Dnevni red:

1. Sklep računa za leto 1902,
2. volitev treh preglednikov za račune,
3. določba remuneracije uradnikov in slug,
4. določba obrestne mere vlog in posojil,
5. izvolitev enega novega odbornika namesto po § 23. pravil izključenega nadzornika.
6. odobrilo izstopov več udov.
7. odobrilo vstopa več udov,
8. sklep o porabljenji čistega dohodka za leto 1902.
9. Različni predlogi.

Slov. Bistrica, dne 17. februarja 1903.

819

G. Jagodič, ravnatelj.

Josef Goriupp

usnjar v Ptuj, Bürgergasse št. 11, od dravskega mosta navzgor.

Moja usnjarska obrt je najstarejša v celim mestu Ptuj, ker se je že ustanovila v letu 1752.

Jaz kupujem konjske, goveje, svinjske in telečje kože po najvišjih cenah.

Izdelujem tudi iz vsakovrstnih kož po najnovejši modi usnje (leder) in zahtevam za to delo jako malo plačilo.

Priporočam tudi vsem čevlarjem mojo veliko zalogo vsakovrstnih izdelanih kož in vseh v to stroko spadajočih reči, katere prodajam na debelo in na drobno. Pismenim naročilom se takoj ustreže.

820

S spoštovanjem

Josef Goriup, usnjar v Ptuj, Bürgergasse št. 11.

Proda se posestvo.

Pri neki večji fari na Spodnjem Štajerskem prav blizu cerkve in velike grajsčine ter petrazredne šole, kjer je železnična postaja in pošta,

se proda enonadstropna hiša

z mnogimi poslopiji, v hiši se nahaja gostilna s prodajo žganja na drobno, prodaja pive, trafika, prenočišče za tujce. Vse te obrti uspevajo dobro. Pripravno je za kramarijo, pekarijo, mesarijo. V hiši je kuhinja za prekanjanje mesa. Zraven spada 11 oralov (johov) zemljišča, med tem je 6 oralov travnikov, njiv, sadovnjaka in vrta za zelenjavo. Vse to se proda iz proste roke. 8000 gold. lahko ostane intabuliranih. Naslov pove upravištvu „Štajerca“.

806

Mlin

s štirimi tečaji, s stopami za gris in prešo za olje se da v najem do 15. marca ali 1. aprila. Kavcije je potreba 200 gold. Naslov pove upravištvu „Štajerca“.

807

Opekarskega polirja

sprejme v službo Janez Brišnik v Ojstrovski vasi, pošta Sv. Juri ob Taboru v Savinjski dolini. Opeke (cigla) se izdelava leto okoli stotisoč.

811

Hranilnica (šparkasa)

mestne občine Celje.

Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1901 K 9,316.935-82

Vloge od 1. januarja 1902 do 31. decembra

1902 z obrestmi vred > 3,169.459-11

K 12,486.394-93

Od tega je odračuniti:

Svote, katere so se od 1. januarja do 31. decembra 1902 vzdignile K 2,677.843-72

Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1902 > 9,808.551-21

Hipotekarna posojila K 6,085.868-31

Mejnično stanje > 78.029-14

Posojila na vrednostne efekte > 20.601-83

Efektini zaklad > 2,919.611-—

Posestva > 184.000-—

Imetek, katerega ima hranilnica za dotacijo pri kreditni zadrugi > 300.000-—

Vloge pri kreditnih podjetjih > 107.201-99

Stanje blagajne (kase) > 40.823-46

Glavni rezervni zaklad > 553.574-22

Posebni rezervni zaklad za kurzne difference > 298.150-69

Zaklad za penzije > 31.227-62

Visokost za obresti: Pri vlogah 4% in se plača

rentni davek od hranilnice (šparkase) same.

Shranjevalne vloge se sprejmejo.

Lepa prilika.

1/4 ure od Ptuja, na glavni cesti in v lepem kraju se proda takoj iz proste roke zaradi smrti lastnika lepo posestvo, obstoječe iz hiše, 9 do 10 oralov (johov) dobrega zemljišča in sadnega vrta. V hiši je trgovina za mleko. Redi se lahko več glav živine. Proda se z vsemi pritliklami vred, to je orodjem, posodo i. t. d., ki se pri gospodarstvu potrebuje. Pripravno je posebno za kak novo poročen par.

Več se izve pri posestnici

v Spodnjem Hajdinu št. 7, pošta Ptuj.

Več vozov sena in gnoja

proda po ugodni ceni g. Wessely, kanižino predmestje št. 85 v Ptuj.

Več parov dobro vozečih konj

različne starosti, kakor tudi žrebeta, več skupaj ali posamezne (lastne vzgoje) proda

F. C. Schwab v Ptuj.

Tam se proda tudi 60.000 ameriških reznikov (Schnittreben), riparia portalis.

816

Kava iz prve roke

to je neposredno od sadilca kave

brez vsake prekupčije,

toraj s polnim jamstvom

za neponarejeno, naravno-pravo, jako izvrstno kavo po najnižjih cenah.

Najino posestvo na

otoku Java

kjer, kakor znano, najboljša kava sveta rase, obsega okoli 80 kilometrov in se nahaja na tem posestvu 12 vasij s približno 30.000 prebivalci. Najini razširjeni kavini nasadi se obdelujejo najracionalnejše, tako da je najina varstveno znamka

Javaflor

vedno bolj in bolj priljubljena.

Najina kava je jako aromatična in okusna. Zraven tega pa še posebno izdatna.

Midva pošiljava poštne tovore (pakete) franko (popolnoma poštne prosto) na vsako inozemsko pošto po poštne povzetju (Nachnahme) po sledečih cenah:

Kava z marko Javaflor

3 kile gold. 4-38

4 3/4 „ „ 6-65

Turk & drug

veleposestnika na Javi, prodaja kave in čaja v lastni režiji

v Trstu

via Rapicio št. 6. 418

V najem

814

se vzame prostor za malo trgovino. Ponudbe naj se izvolijo poslati na upravištvu „Štajerca“.

Trgovina

s 40.000 kron letnega prometa se proda. Trgovina je blizu rudnika in blizu železnične postaje. Pogoji so ugodni. Kdor želi to trgovino kupiti, naj pošlje ponudbo pod naslovom „M. K. 40.000“ na upravištvu „Štajerca“ do prvega aprila.

815

Dobra kovačija

se da pod ugodnimi pogoji v najem. Več o tem se zve pri Franc Škofu v Zimici, pošta Sv. Barbara pri Mariboru.

813

Lepa enonadstropna hiša za trgovino

v kateri se nahaja špecerijska trgovina in gostilna in h kateri spadata dva vrta za zelenjavo in eden za sprehajati ter stavbeni prostori. Vse to leži ob veliki prometni cesti prav blizu Maribora; je lep razgled in tudi pripravnost za kakega penzionista. Proda se za 14.000 gld. Dohodki najemnine znašajo 1040 gld. 5 do 6000 gld. se mora plačati takoj. drugo lahko ostane vknjiženo. Natančneje se zve v Pöberschstrasse št. 46 v Mariboru.

789

Lep vinograd je na prodajo

v Zavrčah na Štajerskem. Vinograd ima veliko gospodsko hišo (3 sobe, kuhinjo, zidano prešo, klet s sodi vred). K temu spada tudi viničarsko poslopje in zidani hlev. Vinograd je obrnjen proti jugu in meri 3 1/2 orala (johov). K posestvu tudi spada 1 oralo sadunosnika in gozd, ki meri 1 1/4 orala. Omeniti še je jako lepi umetni vrt. Naslov pove „Štajerca“ pod številom 773.

773

Iščem majarja

in sicer dve moške in dve ženske moči. Plača se po dogovoru.

Franc Bajt, posestnik v Rošpahu pri Mariboru. 803

Dobro idoča trgovina

z mešanim blagom v lepem trgu na Spodnjem Štajerskem se zaradi bolezni da takoj v najem. Kje pove upravištvu „Štajerca“.

802

Proda se

posestvo, obstoječe iz enonadstropne hiše, v kateri so štiri izbe, kašta, kuhinja in klet. Zraven spada gospodarsko poslopje s prostornim vrtom, 10 birjev polja, dva travnika, 5 johov lepega gozda. K temu spada zidana, z opeko krita kovačnica na vodno moč, in sicer na dva ambosa in težko kladivo. Vode je obilo. Vse to je v lepem kraju blizu poštne ceste in kolodvora ob novi železnici Sinčaves-Železna Kaplja. Več pove Matija Fazoll, Rain, pošta Miklaushof na Koroškem.

812

Franc Schütz pri Sv. Trojici v Slov. gor.

zastopnik najboljše fabrike za stroje

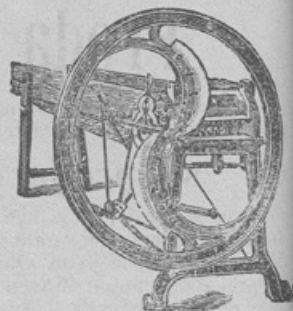
Ph. Mayfarth-a iz Dunaja

prodaja

mlatilnice, slamoreznice, stroje za jabolke mleti ter sploh vsakovrstne stroje.

Stroji se lahko tudi pri njem ogledajo in se lahko plačujejo na obroke (rate). Blago je vso zanesljivo.
Pogoji so zelo ugodni.

781

Pristni srebrni močni poročni prstani

z vrezanim imenom, eden komad od 40 krajcarjev
višje; kakor tudi

lepi beli nikelnasti poročni prstani
eden komad od 10 krajcarjev višje, se dobijo po naj
nižjih cenah samo pri izdelovalcu

Jos. Gspaltl

zlatar in srebrar v Ptuj.

588

Ptujsko kopališče

Gorna dravska ulica v Ptuj.

Vsaki dan kopele v banjah, pršne in
mrzle kopele.

Vsaki torek, četrtek in v soboto
soparne kopele in sicer ob pol eni
uri popoldan. — Soparne kopele
imajo take vspehe kakor krapinske
toplice. Daljša pojasnila daje gosp.
Jos. Rasimir in v kopališču samem.

Hiša v Zaverču št. 16

ki stoji tik okrajne ceste in je pripravna za kakega penzijo-
nista ali rokodelca, se z vrtom za zelenjavo in sadonosnikom
iz proste roke pod prav ugodnimi pogoji proda. Polovica kup-
nine ostane lahko vknjižena. Ta hiša prodajala se bode dne
29. marca t. l. tudi na prostovoljni dražbi na licu mesta. Po-
jasnila daje lastnik Freiensfeld, Freudenbergerstrasse
št. 12 v Celovcu.

793

Carl Hantich

državno izprašani nadlogar, gozdarski zemljemerec
in oblastveno potrjeni civilni zemljemerec

v Mariboru

Priporoča se v zanesljivo izvrševanje vseh v geo-
metrično in gozdarsko svrhu spadajočih del. 607

Pozor biciklisti, krojači in šivilje!

Popravila bicikelnov, šivalnih strojev in poljedel-
skih strojev se najboljše in najceneje izvršijo.

V zalogi imam vedno nove vsakovrstne delne (Be-
standteile) za stroje.

Prodajam poljedelske, gospodarske stroje na obroke
iz najboljših tovarn.

Sem temeljito izvežban mehaniker, ker služboval sem
že v Ameriki in na Angleškem.

Tudi imam v zalogi vedno že rabljene in
dobro ohranjene bicikle od 30 gold. dalje.

S spoštovanjem

Anton Fink

777

mehaniker v Ptuj, Postgasse števil. 14.

Odvetnik dr. Oskar Orosel

dovoljuje si slavnemu občinstvu naznaniti, da se je
dne 1. februarja 1903 s svojim dosedanjim sodru-
gom, gospodom odvetnikom dr. Julijus Feldbach-om
v Mariboru razdružil in odprl svojo

805

odvetniško pisarno

dne 1. februarja 1903 v Mariboru

Mariengasse št. 10, nasproti sodiščnemu poslopju.

Dobro znana kolarska obrt

se proda zaradi bolezni prav po ceni. K obrti spada hiša
dvema sobama in kuhinjo. Zraven hiše je vrt, nekaj vinskih
trt in sadnega drevja. Hiša se proda lahko tudi brez obrti,
ker je pripravna tudi za kakšno drugo obrt. Ponudbe je po-
slati pod naslovom: Janez Mačuh, kolarski mojster v Po-
čanah.

4 pari čevljev za samo 2 gld. 50 kr.

se pošljejo le zaradi nakupa velike množine za tako nizko ceno. 1 par moških, 1 par ženskih čevljev, rujavih za vezati, z močnimi zbitimi podplati, najnovejše oblike; dalje 1 par moških in en par ženskih modnih čevljev z obšivom, elegantni in lahki. Vsi 4 pari za 2 gld. 50 kr. Pri naročilu zadostuje dolgost. Pošilja se proti poštneemu povzetju. Zaloga čevljev

Jungwirth, Krakov 21. Poštni predal 29.
Neugajajoče se vzame takoj nazaj. 462

Črevljarjem Priporočava fini žamet (Schuhsamt), lastin in vse kar rabi čevljar za izdelovanje finega, pa tudi močnega in trpežnega obuvala. Cena jako nizka, blago dobro.

Brata Slawitsch, Ptuj.

705

Priporočam razun mojega špecerij-skega, materijalnega in barvnega blaga:

Ogersko melo po 11, 12, 13, 14, 15, kr., vajnerle, rozine, fige, rožiče in kvas. Vsakovrstne dišave (gvirce), salpeter, smolo. Speh, svinjsko mast, maslo, švicarski sir, sol, in harinke. Riž po 10, 12, 14, 16, 18, 20. kr. Kavno po 1 gl., 1 gl. 20, 1 gl. 40, 1 gl. 60, 1 gl. 80. Sladkor v grudah, kockah in zdrobljen. Spiritus za goreti, za žganje in jesih delati. Mast za čevlje mazati in mast za vozove. Vsakovrstne farbe, firnež ter-pentin, in vsakovrstno blago najboljše vrste in po najnižjih cenah.

Jos. Kasimir v Ptuji

poleg „Štajerca“, kjer je bila poprej moja trafika. 707

Brata Slawitsch
v Ptuji

priporočata izvrstne šivalne stroje (Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A . . .	70 K	— h
Singer Medium	90	„ — „
Singer Titania	120	„ — „
Ringschifchen	140	„ — „
Ringschifchen za krojače . .	180	„ — „

Minerva A . . .	100	„ — „
Minerva C za krojače in čevljarje . .	160	„ — „
Howe C za krojače in čevljarje . . .	90	„ — „
Cylinder Elastik za čevljarje . . .	180	„ — „

Oeli (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 765

Franz Schosteritsch

Ustanovljeno
1803.

pri sv. Vidu niže Ptuja.

Ustanovljeno
1803.

Trgovina špecerijskega, železnega, manufakturnskega blaga in deželnih pridelkov.

Zaloga najfinejške parne moke.

Kupuje vedno

Prodaja tudi

jajce, maslo, puter, črešnje, višje, hruške, marulice, slive, breskve, jabolke, grozdje, kostanje, orehe, jedilne gobe, krompir, fižol, čebul, česenj, zrnje, hren, murke, strd, kuretino, škafe, itd. po najvišji ceni.

Zamenjevajo se razne vrste zrnja za moko.

zamet, speh, žito, koruzo, repno, laneno, runkelno in detelno semen, rafijo, galicijo, žveplo, najboljšo gumo za cepljenje trsja, različno železo za voze, pluge in gatre, nareto oblačilo, koe, odeje, strožoke, belo in plavo platno, druk, zajg, furo, parhent i. t. d. po najnižji ceni.

Toči se tudi dobro pivo, domače žganje, vino in tukla.

Zaloga vsake vrste travnih, vrtnih in poljskih semenov od že posod sloveče firme ED. MAUTHNER, Budapest.

808

Vino domačega pridelka za krčmarje liter po 15 do 20 kr.

Hans Wouk

vinski trgovec

v Poljčanah na kolodvoru (banhofu)

naznanja slavnemu občinstvu, posebno kmetovalcem in posestnikom, da je z dne 1. okt. otvoril v svoji hiši

trgovino z mešanim blagom.

Ima vsakovrstno špecerijsko, sukneno, platneno in galanterijsko blago ter železnino v obilni zalogi.

Blago je popolnoma novo in frišno ter se dobiva vse po najnižjih cenah.

Kupuje tudi jajca in vsakovrstne druge poljske pridelke po najboljših cenah.

Na obilno prodajo in kupovanje se pri-poroča

810

Hans Wouk.

Dr. August plem. Plachki

naznanja s tem uljudno, da je prevzel

odvetniško
pisarno

gospoda

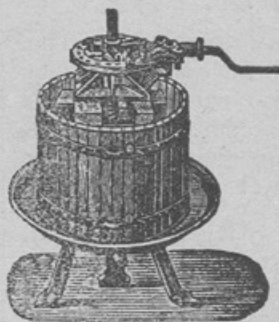
dr. Ambrositscha v Ptuj

nasproti nove pošte.

766

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanino iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi hrizga,

brizgalnice (strealjke) za sadjino drevje z natanko namjereno petrolmešanico,

svetilnice na acetilen, da se ulove leteči hrošči

hidravlične stiskalnice za vino, stiskalnice za vino in ovočje s diferencijalnim pritiskom

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žvepljenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

zbivalnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ,

768

II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastoj in franko.

Dopisuje se v vsih jezikih

Hranilnica (Sparkassa)
vlad. državnega mesta
Ptuj

Vstanovljena leta

1862.

Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu.

Mestni de-narni zavod.

Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.

Uradne ure za poslovanje s strankami ob delavnih od 8—12 ure.

Občenje z avst. ogersko banko.

priporoča se glede vsakega med hranilnične zadeve spadajočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Občinska hranilnica

v Ormoži

(Gemeinde-Sparkasse in Friedau)

obrestuje vloge po 4 $\frac{1}{2}$ % in jih sprejema

vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne in vsako nedeljo od 9. do 11 ure dopoldne.

Obresti se pripisujejo polletno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odtegne vlagateljem, tako, da dobijo isti popolnoma 4 $\frac{1}{2}$ % obresti.

656

Ravnateljstvo.

Karl Penteker

urar, srebrar in zlatar 598

glavni trg št. 1 Ptuj glavni trg št. 1
tik mesarja gospoda Luttenberger-ja
priporoča svoje

ure, prstane, veri-
žice za ure in uhane.

Vse po najnižji ceni.

Za vse ure se jamči. Švicarske
žepne ure iz nikla za

tri goldinarje in dražje. Srebrne žepne ure od 4 gold. 50 kr. naprej. Budilnice za 1 gold. 50 kr. in više. Vsa popravila se točno in hitro izvršijo in se za nje jamči.

Opozarjam še mojo bogato zalogo uhanov in prstanov iz srebra, zlata in drugih kovin. Srebrni prstani za zaročence od 40 kr. naprej.

Svarilo!

Naznanjam slavnemu občinstvu v Ptuj in v okolici, da se I. ptujška mehanična delavnica za popravila šivalnih strojev, bicikelnov, glasbenih avtomatov in hišnih telegrafov ter delavnica za poniklanje ne nahaja več v Poštnih ulicah (Postgasse) št. 14, tudi ne več na Florijanskem trgu, ampak

809

v Barvarskih ulicah (Färbergasse) št. 7.

Vsakovrstni deli za šivalne stroje se dobijo po najnižjih cenah.

Spoštovanjem Gertrud Spružina.

Alein chter Balsam
aus der Schutzengel-Apotheke
des
A. Thierry in Pregrada
bei Rabitzsch-Sauerbrunn.

ali pa 6 večjih steklenic za 4 krone, katere se morajo prej poslati.
Naslov je: Apotekar Thierry (Adolf), lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogački-Slatini.

A. Thierry-jevo pristno centifolijen vlačilno mazilo je najkrepkejšo vlačilno mazilo, katero s tem, da povzroči temeljito čiščenje, bolečine olajšuje in to še pri tako zastarelih ranah. To mazilo odstrani skoz omehčanje v rani se nahajajoča tuja telesa vsake vrste. S pošto 2 lončka 3 korne 50 vinarjev.

Apotekar Thierry (Adolf), lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogački-Slatini.

Ogiblje naj se ponarejenja in pazi na gornjo na vsakem lončku vžgano varstveno znamko in firmo. 745

Veliko presenečenje!

Še nikoli take prilžnosti.

500 kosov za samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena, 36 ur tekoča, precis. anker-ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, 1 mod. kravata za gospode, 3 fine žepne rute, 1 prstan za gospode z imit. žlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke, 1 eleg. broša za dame, 1 lepo žepno zrcalo, 1 usnjati mošnjček za denar, 1 žepni nožič, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za na prsa; vse iz double-zlata s patentovano zapono 1 lepi album s 36 slikami, 6 komadov smeh vzbujajočih predmetov za mlade in stare, 1 jako koristno navodilo za zlaganje pisem, 20 pisarniških predmetov in še 400 različnih predmetov, ki so jako potrebni. To vse skupaj z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, velja samo 1 gld. 80 kr. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar po naprej. skozi Dunajsko razpošiljalno

Ch. Jungwirth, Krakau f 14.

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Josef Pirich mlajši

usnjar v Ptuj št. 2 pri mostu

naznanja, da kupuje goveje, svinjske, konjske in te-
lečje kože po najvišjih cenah.

Izdeluje vsakovrstne kože po najnovejši stroki in najceneje.

Priporoča svojo bogato zalogo domačega, vsakovrstnega usnja in drugih potrebščin za čevljarje na drobno in debelo. Pismena naročila se izvršijo točno,

Kdor poskusi pri meni kupiti enkrat, kupil bode rad-večkrat.

776

Kranjski redilni prašek za prašiče.

Spodaj podpisani uljudno naznanja, da tudi on prodaja Trnkocyjev kranjski redilni prašek za prašiče, katerega firma Trnkocy v tem listu na drugem mestu oznanja.

H. Mauretter v Ptuj.

798

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuj

zraven klalnice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi i. t. d. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d.

30

Dobre cenene ure

s 3letnim pismenim jamstvom razpošilja zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarne za ure in eksportna hiša zlatnin

Most št. 194 (Brux) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka gld 3-75

Prava srebrna remontoarka „ 5-25

Prava srebrna verižica „ 1-20

Nikelnasti budilec „ 1-75

Moja tvrdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in tisoč priznalnih pisem.

Ilustrirani katalog zastonj in poštne prosto. 510

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izbor a oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali

Ant. Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 34. 537

C. kr. priv.

tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznano izvrsten Portland-cement v vedno enakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise glede tlakovne in odporne trdote daleč nadkriljajoči dobroti, kakor tudi svoje priznane izvrstno apno.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najslovičnejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

Dunaj, III/3 Rennweg 5.

744

Prosim brati!

Podpisani priporočam svojo bogato zalogo posebno v Švici nakupljenih zlatih in srebrnih ur, veliko zalogo zlatnine in srebrnine po čudovito nizkih cenah.

Srebrna oklepna verižica 30 cm dolga, 15 gramov težka gld. 1-10

„ „ „ 30 „ „ 20 „ „ „ 1-40

„ „ „ 30 „ „ 50 „ „ „ 3-20

„ „ „ 30 „ „ 100 „ „ „ 5-

Ura budilka gld. 1-50 in 1-90. — Sreberne žepne ure od gld. 4- dalje, nikelnaste gld. 2-50.

Prosim zahtevajte veliki cenik, katerega pošiljam zastonj in poštne prosto urar in trgovina zlatnine in srebrnine, delničar prve švicarske tovarniške družbe ur v Biliu in Genovi, zalagatelj c. kr. dolenjske železnice.

Ljubljana, glavni trg.

746

Vse blago je pri c. kr. kontrolirnemu uradu puncirano.

Vozičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati, imata vedno v zalogi in priporočata

Brata Slawitsch

770

v Ptuj.

Cena: 12, 16, 20, 30, 36 do 40 kron.

Stavbinsko podjetje.

Ladislavus Johann Roth

inženier in oblastveno aut. mestni stavbinski mojster

Gartengasse (hotel Strauss) Celje Gartengasse (hotel Strauss)

Stavba mostov iz kamna, cementa in železa, tudi stavba mostov za silo.

Vodna stavba: stavba turbin, jezov in zatvornic iz lesa, kamna in cementa, kakor reguliranje potokov in rek, varstvena naprava obrežij, priprave za osuševanje, sploh vsa vodna dela v vsakem obsegu.

Razen teh del prevzemlje ta firma tudi brezhibno postavljanje masin in druga fundamentna dela iz petona, trotoarje iz petona, petonska tla, tlakanje z ali brez da bi se plošče priskrbele, kakor tudi vse v to stroko spadajoča dela. — Pojasnila in proračune podeljuje firma na željo radovoljno in po najkulantnejših pogojih.

Stavbinsko podjetje Ladislavus Joh. Roth

inženier in oblastv. aut. mestni stavbinski mojster.

523

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Pauko.

Tisk: W. Blanke v Ptuj.